

Diplomová práce si klade za cíl srovnat knihy II a

II ... s jejími českými překlady. Bohužel

překlad druhé knihy je překladem francouzského originálu, proto tuto knihu nemůžeme analyzovat. Carevna Kateřina II. vládla mezi lety 1762 – 1796 a patří bezesporu mezi významné panovníky carského Ruska. V úvodu je nastíněna osobnost Kateřiny II.

Dozvíme se, že na svou dobu byla sečtělá, měla vznešené ideje, s jejichž realizací nespíchala. Byla autorkou mnoha spisů, divadelních her, článků a také vlastních pamětí. Ty byly určeny na prezentaci vlastní osoby, jako ospravedlnění Kateřininých činů a zároveň měly zůstat jako věčná vzpomínka na carevnu. Ač si na stylu dala Kateřina Veliká záležet, přesto nedosahují uměleckých kvalit jiných spisovatelů.

Pozornost se však upírá spíše k obsahu než formě. I to je jeden ze znaků memoárů, které patří do dokumentárně umělecké literatury. Paměti v sobě mohou ukrývat odbornou tematiku, což od překladatele vyžaduje speciální přípravu. Také by neměl

nic vynechávat ani nepřidávat a obtížná místa by měl objasnit vysvětlivkami. Nás zajímalo, jak se překladatelka Věra Amelová vypořádala s náročným zastaralým textem plným odkazů na historické události a s osobitým stylem Kateřiny. Provedli jsme překladatelskou analýzu, při níž jsme srovnávali oba texty. Výsledkem je empirická část, ve které uvádíme lexikální a gramatické transformace. Analýzu jsme doplnili o pragmatickou část a o kapitolu o stylu Pamětí Kateřiny II. Důležitým rysem dvě stě let starého originálu jsou reálie, které se mohou řadit k archaismům nebo historismům. Vytvořili jsme přehled reálií, u nichž nás zajímá jejich překlad. Nejde nám však o stanovení nějakého pravidla, jako spíše o posouzení konkrétních případů.

V této práci je také kapitola o chybách v překladu. Jedná se ale o drobné chyby, které nemají vliv na pochopení celku. V závěru shrneme poznatky, ke kterým jsme při analýze dospěli.